

ชวนเพื่อนพี่น้องและผู้รักศิลปะทุกท่านร่วมส่งเสียงเพื่อการปฏิรูปศิลปวัฒนธรรม

หอศิลป์กรุงเทพฯ โดยฝ่ายกิจกรรมเครือข่ายขอเชิญชวนเพื่อนพ้องศิลปินและผู้เกี่ยวข้องด้านศิลปวัฒนธรรมทุกสาขาได้มาร่วมล้อมวงคุยปฏิรูปศิลปวัฒนธรรม ในสาขาที่ท่านสนใจเหล่านี้

ในวันพฤหัสบดี ที่ 6 มีนาคม 2557 เวลา 13.00 – 18.00..สาขาทัศนศิลป์

วันเสาร์ที่ 8 มีนาคม 2557 เวลา 13.00 – 16.00..สาขาวรรณกรรม ชวนคิด ชวนคุยกับ ชมัยพร แสงกระจ่าง จีระนันท์ พิตรปรีชา เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ฯลฯ

วันพฤหัสบดีที่ 13 มีนาคม 2557 เวลา 13.00 – 16.00...สาขาศิลปะการแสดง ละคร ดนตรี ชวนคิดชวนคุยกับ ประดิษฐ์ ปราสาททอง พิเศษ กลั่นชื่น จุมพล อภิสุข อรชума ยุทธวงษ์ ชลประคัลป์ จันทร์เรือง ฯลฯ

วันเสาร์ที่ 15 มีนาคม 2557 เวลา 13.00 – 16.00สาขาวัฒนธรรมชุมชน ศิลปะพื้นบ้าน ชวนคิดชวนคุยกับ สุดดารา สุดฉายา ฉัตรวิชัย พรหมทัตตเวที อเนก นาวิกมูล ฯลฯ

วันพฤหัสบดีที่ 20 มีนาคม 2557 เวลา 13.00 – 16.00 สาขาออกแบบ ชวนคิดชวนคุยกับ ประธาน ธีระชาดา ฯลฯ

วันเสาร์ที่ 22 มีนาคม 2557 เวลา 13.00 – 16.00 สาขาภาพยนตร์ สื่อสมัยใหม่ ชวนคิดชวนคุยกับ กิตติศักดิ์ สุวรรณโกสิน ชลิดา เอื้อบำรุงจิตร์ นนทรีย์ นิมิตบุตร ฯลฯ

หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร
BANGKOK ART AND CULTURE CENTRE

วันพฤหัสบดีที่ 27 มีนาคม 2557 เวลา 13.00-16.00 สำหรับกลุ่มผู้สะสมงานศิลปะ สื่อสารมวลชน ตลอดจน ผู้สนับสนุนงานศิลปะทั่วไป ชวนคิดชวนคุยกับ ทิวา สารระจุกะ ธวัชชัย สมคง จารุวัตร วงศ์คำจันทร์ นำทอง แซ่ตั้ง อาร์ท พีบีเอส ฯลฯ

ณ ห้องกระจก ชั้น 6 หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร สีแยกปทุมวัน

อนึ่ง กรณีไม่สามารถมาร่วมกิจกรรมล้อมวงคุยได้ ท่านสามารถฝากข้อเสนอแนะว่าด้วยการปฏิรูป ศิลปวัฒนธรรมในทัศนะของท่านได้ที่ช่องทาง WWW.bacc.or.th--->ปฏิรูปศิลปวัฒนธรรม

หรือfacebook --->BACC

(ไปรยปิดท้าย)”ร่วมกันเปล่งเสียง-แสดงพลังการปฏิรูปศิลปวัฒนธรรมกับหอศิลป์กรุงเทพฯ ได้ทุกช่องทาง เรา จะรวบรวมทุกเสียงของผู้มีใจให้วงการศิลปะทุกประเภทเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนประเทศนี้ไปในทิศทางที่ สร้างสรรค์และยั่งยืน”

สำรองที่นั่ง/สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม ฝ่ายกิจกรรมเครือข่าย โทร.02 2146630-8 ต่อ 526,534 หรือ ปณิธิ(โทร. 08 1570 1100 ,e-mail paniti.p@gmail.com

หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

หลากหลายทัศนะของของคนทำงานศิลปะถึง “การปฏิรูปศิลปวัฒนธรรม” จากกิจกรรมล้อมวงคุยฯครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2557 ณ ห้องกระจก ชั้น 6 หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร สีแยกปทุมวัน

ลักขณา คุณาวิชยานนท์ “หอศิลป์ฯกรุงเทพ ขอรับอาสาเป็นคนเริ่มต้นล้อมวงคุยก่อน ส่วนหนึ่งเพราะว่า เรามองว่าเรื่องของศิลปวัฒนธรรมไม่ได้ถูกบรรจุไว้ในการปฏิรูปในวงอื่นๆ เลย คิดว่าตรงนี้นั้นน่าจะเป็นบทบาท ที่เราน่าจะผลักดัน แล้วก็เห็นว่าคนที่อยู่ในวงการ ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจริงๆ กับเรื่องเหล่านี้ ก็น่าจะมาช่วยกันคิด ช่วยกันมองว่ามันมีประเด็นปัญหาหรือสิ่งใดๆ ที่จะทำได้จากนี้ต่อไป หรือสิ่งที่เรายังรู้สึกว่ามันยังขัดข้องใจอยู่ กับภาวะ หรือว่าการดำเนินอยู่ของเรื่องศิลปวัฒนธรรมในบ้านเรา”

มานิต ศรีวานิชภูมิ “ถ้าเราจะปฏิรูปศิลปวัฒนธรรม ผมพบว่าในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญนั้น นอกจากจะต้องทำในด้านของศาสนา การสาธารณสุขอะไรต่างๆ มีแนวนโยบายด้านความมั่นคงของรัฐ ด้านกฎหมาย ด้านการต่างประเทศแล้ว ควรจะมีหนึ่งหมวดว่าด้วยศิลปวัฒนธรรม ถึงจะมีที่ยืน มีตัวตนจริงๆ อันนี้คือการยกระดับของตัวประเด็นคำว่าศิลปวัฒนธรรม ให้มันเป็นหนึ่งหัวข้อที่สำคัญ “

สุดดารา สุดฉายา “มองว่างานวัฒนธรรมคือหัวใจสำคัญของงานปฏิรูป เพราะว่าการงานวัฒนธรรมเป็นงานที่จะทำให้แนวคิดการสร้างคน เพราะฉะนั้นถ้าเราทำงานวัฒนธรรมได้ดี มันจะสร้างคนขึ้นมา และให้เข้าใจกับท้องถิ่น เข้าใจกับพื้นที่ตัวเองอยู่แล้วก็สร้างความยึดเหนี่ยว เข้มแข็ง ให้เขาคิดเอง ทำเองได้ ไม่ต้องมานั่งรอหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง”

เอส ภิรมย์ “รัฐบาลจะต้องไม่ใช่เจ้าของหรือเจ้าภาพความคิดและกระบวนการปฏิรูป เมื่อกี้พูดถึงจำนวนคน พูดถึงอะไรก็ตาม มันเป็นส่วนหนึ่งของคำว่ากระบวนการปฏิรูปเราต้องไม่ใช่เสนอ หรือไปขึ้นต่ออำนาจรัฐนั้น เหมือนกัน สอง อย่าไปหลงกระแสวันนี้ ไม่ใช่เสนอ ไม่ใช่คิดกันแบบตาย แล้วก็ไปฝากกำนัน ผกกบปส. ต้องไม่ใช่ด้วยเช่นกัน เรากำลังเสนอใคร เจ้าของคำว่าปฏิรูป เจ้าของผลลัพธ์ของการปฏิรูป ที่เรากำลังจะทำ เจ้าของคือสังคมไทย”

หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร
BANGKOK ART AND CULTURE CENTRE
จาร์วัตร วงศ์คำจันทร์ “วงการศิลปะเมืองไทย ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับกระทรวงศิลปวัฒนธรรมซึ่งเป็นส่วนใหญ่ หรือรัฐบาล เป็นไปได้มัย ถ้าเราจะปฏิรูปฝากเข้าไปว่า คนที่เป็นรัฐมนตรีกระทรวงศิลปวัฒนธรรม อยากให้คนที่มาจากฝั่งที่เป็นศิลปะ หมายความว่า คนที่มีความรู้ทางด้านศิลปะโดยตรง เป็นไปได้มัย คือผมไม่อยากจะให้เป็นรัฐมนตรีที่เป็นนักการเมือง”

สมานรัชฎ์(อิง) กาญจนวณิชย์ “แต่ที่เราอาจจะทำได้ก็คือ ส่งเสริม เช่น ให้ช่วยโรงหนังที่มันเป็นอิสระ อย่างพวกเล็กๆ ตามต่างจังหวัดบ้าง ตามที่ลิโด้หรืออะไรพวกนี้บ้าง เป็นต้น space ซึ่งเราหาไม่ได้เลย performance space ต่างๆ ทุกคนไม่ว่าจะเล่นละคร ฉายหนัง นี่มันขอทานสุดๆ นะคะ หากันยากเหลือเกิน ถ้ารัฐช่วยสนับสนุนตรงนี้ มันก็จะดีมาก คือเรารู้ว่า ใ้อปัญหาจริงๆ มันก็เป็นเพราะยักษ์ใหญ่ที่มันครองทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วก็เกี่ยวกับกองเซ็นเซอร์ แล้วคุณสังเกตดู ที่โดนแบนกันนี้ เป็นอันดีกันทั้งนั้นเลย เพราะฉะนั้น รัฐควรมีเงินที่สนับสนุนศิลปะ และมี space ที่ต้องต่อสู้กับกระแสตลาดนะคะ ไม่งั้นเราจะอยู่ไม่ได้ แต่ว่าสำคัญเพราะเราสร้างภูมิด้านทาน ทำให้เด็กมีความคิด ทำให้คนมีความคิดได้ “

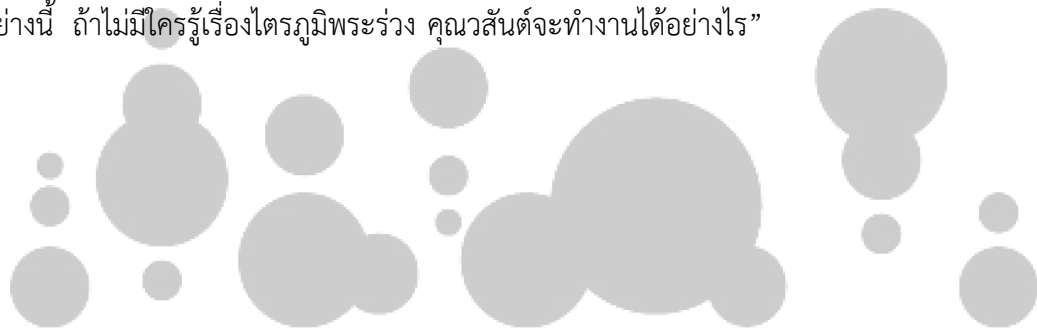
วสันต์ สิทธิเขตต์ “สิ่งที่เราคิดว่าศิลปวัฒนธรรมน่าจะมีประโยชน์กับคนได้บ้าง เรามีโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลง มีโอกาสที่จะนำเสนอความคิดก็มารวมหัวกัน แลกเปลี่ยนความคิดกัน นำเสนอปัญหาเรามีอะไรบ้าง แล้วเราจะหาทิศทางร่วมกันไปอย่างไร หรือกำหนดแนวทางเพื่อจะให้คนในสังคมได้เห็น ตอนแรกที่เราคิดว่ามาจากไหน คนปฏิรูป ผมมีเพื่อนที่ทำงานเกี่ยวกับเรื่องสิ่งแวดล้อมก็ดี ทำงานเรื่องหนัง ทำงานทุกด้าน ในสามสิบปีที่ผมเคลื่อนไหว ผมรู้ เพื่อนผมหลายคนที่อยู่กับเรื่องที่ดิน เรื่องภาคใต้ ปัญหา ปัญหาขยะ เยอะไปหมด แต่ไม่เคยมีบทบาทในการที่จะเปลี่ยนแปลงสังคมที่เห็นเลยครับ คนเหล่านี้ต้องออกมารวมกัน”

ธวัชชัย สมคง “ถ้าเราตีโจทย์ว่า วงการศิลปะนี้มีแต่ศิลปิน มันจะมีปัญหาเหมือนกับที่เนเธอร์แลนด์เคยเจอวงการศิลปะ เอาแค่ visual art ก่อน ในส่วนที่ผมใกล้ตัวที่สุด visual art มันจะต้องประกอบไปด้วย มีกลุ่มไหนบ้าง ผมยกอย่างเช่นว่า มันจะมีศิลปิน มีภัณฑารักษ์ มีผู้ที่ดำเนินงาน อะไรเยอะแยะไปหมดเลย แล้วก็ผู้ทำการค้าทางศิลปะ นักสะสมศิลปะนี่ก็อยู่ในข่ายเหมือนกัน เวลาเราคิด ถ้าเราคิดรวมเครือข่ายทั้งหมด มันจะเวิร์คมากเลย เพราะว่า เมื่อคิดเฉพาะตัวศิลปิน จุดแข็งมันก็คือว่า เราไม่ต้องทำอะไร มันอยู่ได้ คือมันพันธุ์พิเศษอยู่แล้ว มันเกิดมาเพื่อที่จะอยู่รอด แต่ว่า ถ้าพูดถึงวงการ มันมีองค์ประกอบที่มากกว่า แล้วถ้าเราปฏิรูปอยากให้เห็นภาพรวมจริงๆ”

จุมพล อภิสุช “ผมคิดว่าเรื่องการสร้างสรรค์คงไม่มีปัญหา เรามีศิลปิน ทั้งในระดับศิลปินพื้นบ้าน ศิลปินร่วมสมัย ศิลปินสารพัดศิลปินทั้งหลาย รวมถึงเรื่องการทำหนัง ทำละคร ทำอะไร งานสร้างสรรค์เราไม่มีปัญหา เรามีนักสร้างสรรค์เต็ม เยอะไปหมด ทั่วประเทศไทย แต่เรามีปัญหาเรื่องการสนับสนุนและการส่งเสริม และนโยบายของรัฐ ตอนนี่คือเรื่องการสนับสนุนและการส่งเสริม เพราะรัฐคิดว่าตัวเองจะเข้ามาสนับสนุนส่งเสริม แล้วพวกเราเองก็เสือกไปตั้งกระทรวงวัฒนธรรมขึ้นมา พอตั้งแล้วเราก็ตะอ้อยเข้าปากข้าง เขาก็เอากระทรวงไปยุบ แล้วเขาก็เอาไปกิน เพราะฉะนั้นเราก็ไม่ได้รับส่วนแบ่งอะไรเลย อันนี้ก็เป็นปัญหาที่มันเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นมันปฏิเสธไม่ได้ว่าวงการศิลปะของเรา ความไม่เจริญก้าวหน้าของมัน ปัญหามันอยู่ที่รัฐ มันอยู่ที่โครงสร้างของรัฐ อยู่ที่นโยบายของรัฐ อยู่การบริหารจัดการของรัฐ อยู่การควบคุมของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นอย่างนี้ แนวคิดเรื่องวัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมอันดีงาม สังคม ศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม ทั้งหมดนี้มันมาจากทั้งหมด”

จักรพันธ์ วิลาสินีกุล “ผมว่าตอนนี้ สิ่งที่เราคุยกันมา มัน ต้องไปสร้างกระบวนการทั้งสองข้าง คือกระบวนการที่กระทุ้งให้การศึกษา ซึ่งคนในอนาคตข้างหน้าเคลื่อนที่ไปอย่างเข้าใจศิลปวัฒนธรรมอย่างถูกต้อง ส่วนคนที่กำลังทำงานอยู่แล้ว ต้องได้รับการสนับสนุน และไม่ถูกบล็อก และอีกข้างก็คือกระบวนการตรวจสอบที่ต้องเดินควบคู่กันไปด้วย”

ฉัตรวิชัย พรหมทัตตเวที “มันเป็นเรื่องที่เป็นกระบวนการนะครับ ว่าเราจะแก้ไขปัญหายังไงว่า ตั้งแต่เขามีการสร้างชาติขึ้นมาเนี่ย หลวงวิจิตรวาทะเขาก็เอาบทบาทของศิลปะของรัฐ มาสวมหัวเราตลอด ก็หมายความว่า จะเป็นเนื้อหาอะไรก็ตาม แล้วเราจะช่วยกันยังไง ทั้งการอนุรักษ์ที่รักษาวัฒนธรรมอันดีงาม ที่เป็นกรอบเรื่องวัฒนธรรม ที่สังคมต้องมีการยืนเอาไว้บ้าง แนนอนที่สุด รวมถึงการขยายกรอบของศิลปินร่วมสมัย ที่จะต้องมีการคุยถึงเรื่องวัฒนธรรมของเรา โยงมาถึงเรื่องที่เป็นปัจจุบันอย่างของคุณวสันต์ ก็เอาไตรภูมิพระร่วงมาทำอะไอย่างนี้ ถ้าไม่มีใครรู้เรื่องไตรภูมิพระร่วง คุณวสันต์จะทำงานได้อย่างไร”

หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร
BANGKOK ART AND CULTURE CENTRE